

- 2) W wyroku [w sprawie T-673/15] Sąd naruszył art. 268 i art. 340 akapit drugi TFUE oraz błędnie zastosował pojęcie „przedsiębiorstwa” w prawie Unii a także dokonał błędnych ustaleń co do istoty sprawy na podstawie przedłożonych mu dokumentów, uznając że spółka Guardian Europe poniosła jedynie 82 % szkody wynikającej z kosztów gwarancji bakowej płatnej w okresie nieuzasadnionej zwłoki jakiej dopuścił się Sąd w sprawie T-82/08, Guardian Industries Corp. i Guardian Europe Sàrl/Komisja;
- 3) W wyroku [w sprawie T-673/15] Sąd naruszył art. 268 i art. 340 akapit drugi TFUE orzekając, że spółka Guardian Europe nie poniosła szkody niemajątkowej na skutek naruszenia rozsądnego terminu na wydanie orzeczenia w sprawie T-82/08, Guardian Industries Corp. i Guardian Europe Sàrl/Komisja;
- 4) W wyroku [w sprawie T-673/15] Sąd naruszył art. 268 i art. 340 akapit drugi TFUE oraz błędnie zastosował pojęcie „przedsiębiorstwa” w prawie Unii orzekając, że naruszenie zasady równego traktowania w decyzji nr C(2007) 591 wersja ostateczna ⁽¹⁾ – Szkło płaskie i w wyroku Sądu w sprawie T-82/08, Guardian Industries Corp. i Guardian Europe Sàrl/Komisja nie spowodowało utraconych korzyści po stronie spółki Guardian Europe;
- 5) W wyroku [w sprawie T-673/15] Sąd naruszył art. 268 i art. 340 akapit drugi TFUE oraz błędnie zastosował pojęcie „przedsiębiorstwa” w prawie Unii orzekając, że naruszenie zasady równego traktowania w decyzji nr C(2007) 591 wersja ostateczna – Szkło płaskie i w wyroku Sądu w sprawie T-82/08, Guardian Industries Corp. i Guardian Europe Sàrl/Komisja nie spowodowało powstania szkody niemajątkowej po stronie spółki Guardian Europe;
- 6) W wyroku [w sprawie T-673/15] Sąd naruszył art. 268 i art. 340 akapit drugi TFUE stwierdzając, że wyłącznie orzeczenie wydane w ostatniej instancji – a zatem nie orzeczenie Sądu – może powodować powstanie odpowiedzialności odszkodowawczej wskutek naruszenia prawa Unii.

⁽¹⁾ Decyzji Komisji z dnia 28 listopada 2007 r. C(2007) 5791 wersja ostateczna dotycząca postępowania na podstawie art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39165 – Szkło płaskie).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Wielkie Tyrnowo (Bułgaria) w dniu 9 sierpnia 2017 r. – Nikolaï Janczew/Direktor na direkcija „Obżałwane i danyczno-osiguritelna praktika” Wielkie Tyrnowo pri Centrałno upravlenie na Nacionałnata agencija za prichodite

(Sprawa C-481/17)

(2017/C 369/06)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Wielkie Tyrnowo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nikolaï Janczew

Strona przeciwna: Direktor na direkcija „Obżałwane i danyczno-osiguritelna praktika” Wielkie Tyrnowo pri Centrałno upravlenie na Nacionałnata agencija za prichodite

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładnia pkt 16 [decyzji Komisji z dnia 11 lutego 2011 r., C (2011) 863, wersja ostateczna, wydanej w trybie art. 108 ust. 3 TFUE i stwierdzającej zgodność z art. 107 ust. 3 TFUE pomocy nr 546/2010, udzielanej przez Republikę Bułgarii inwestycjom w gospodarstwa rolne poprzez odstępianie od wymiaru podatku] – przy uwzględnieniu z jednej strony uprawnień Komisji i z drugiej strony sformułowania zasad autonomii proceduralnej i pewności prawa – pozwala na stosowanie krajowych uregulowań prawnych, zgodnie z którymi wskazany w tym punkcie termin kontroli spełnienia warunków udzielenia pomocy państwa należy uważać jedynie za instrukcyjny, a nie za ostateczny?

- 2) Mając na względzie zasadę proporcjonalności, czy jednoczesna i celowościowa wykładnia pkt 7, 8, 14 i 45 [decyzji Komisji z dnia 11 lutego 2011 r., C (2011) 863, wersja ostateczna, wydanej w trybie art. 108 ust. 3 TFUE i stwierdzającej zgodność z art. 107 ust. 3 TFUE pomocy nr 546/2010, udzielanej przez Republikę Bułgarii inwestycjom w gospodarstwa rolne poprzez odstąpienie od wymiaru podatku] prowadzi do wniosku, że zgodne z prawem otrzymanie pomocy lub skorzystanie z niej jest uzależnione jedynie od przestrzegania wyraźnie wskazanych w tej decyzji przepisów krajowych, poprzez stosowanie których wdraża się pomoc państwa, czy też dopuszczalne jest wymaganie i uwzględnienie innych warunków wywiedzionych z krajowego prawodawstwa, które są obce celom zamierzonym w ramach udzielenia tej pomocy?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Prahova (Rumunia) w dniu 14 sierpnia 2017 r. – Cartrans Spedition Srl/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova, Direcția Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii

(Sprawa C-495/17)

(2017/C 369/07)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Prahova

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Cartrans Spedition Srl

Strona pozwana: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova, Direcția Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy do celów zwolnienia z VAT w przypadku transakcji i usług transportowych związanych z wywozem towarów zgodnie z dyrektywą Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾ poświadczony przez urząd celny kraju przeznaczenia karnet TIR stanowi dokument dowodowy co do wywozu przewożonych towarów, biorąc pod uwagę uregulowanie tego dokumentu tranzytu celnego, jakie Komitet Kodeksu Celnego – wydział ds. tranzytu w ramach Dyrekcji Generalnej Komisji Europejskiej „Podatki i Unia Celna” przewidział w Podręczniku dotyczącym procedur tranzytowych TAXUD/1873/2007 w odniesieniu do procedury TIR?
- 2) Czy art. 153 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej stoi na przeszkodzie praktyce podatkowej, zgodnie z którą podatnik jest zobowiązany do wykazania wywozu przewożonych towarów wyłącznie za pomocą celnego zgłoszenia wywozowego, i zgodnie z którą odmawia się mu przyznania prawa do odliczenia VAT w odniesieniu do usług transportu wywiezionych towarów w braku takiego zgłoszenia, mimo że istnieje karnet TIR poświadczony przez urząd celny kraju przeznaczenia?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006 L 347, s. 1.